

Rodzaje wiązań cegieł w murze

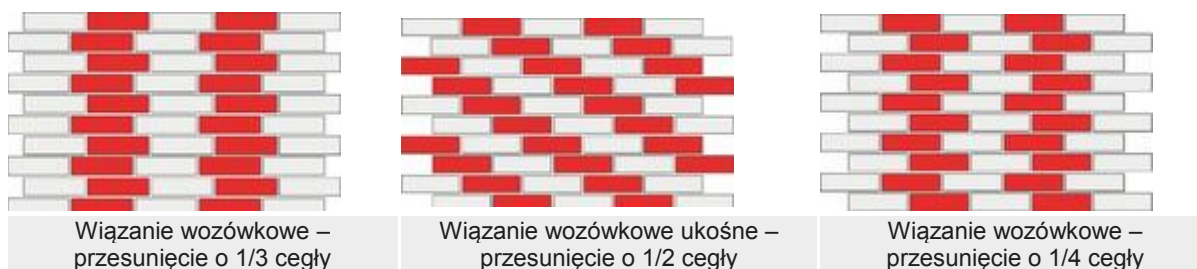

Wiązania czyli sposób ułożenia cegieł w murze mają duży wpływ na ostateczny wygląd obiektu z klinkierową elewacją. Każde wiązanie wyróżnia się właściwym dla niego rysunkiem spoin, tzw. wątkiem.

Cegła dzięki swojemu prostokątnemu kształtowi daje praktycznie nieograniczone możliwości kreowania powierzchni muru, dlatego istnieje w zasadzie nieskończona liczba wiązań. Co najmniej **kilkanaście rodzajów wiązań** funkcjonuje pod osobnymi nazwami i są powszechnie rozpoznawalne. Podstawowe różnice pomiędzy nimi to wariant **ułożenia cegieł** - w niektórych wiązaniach widoczne są jedynie wozówki cegieł (boki z dłuższą podstawą), w pozostałych wykorzystuje się także główki (węższe boki cegieł).

Wiązania wozówkowe

Wiązania opierające się wyłącznie na wozówkach są łatwiejsze i szybsze do wykonania, dlatego cieszą się dużą popularnością, mimo jednostajnego rysunku lica muru w porównaniu do innych wariantów **ułożenia cegieł**. Wiązania wozówkowe różnią się między sobą sposobem **rozmieszczenia cegieł**, które mogą być przesunięte o 1/2 długości (tzw. wiązanie średnie) lub o 1/4 długości (tzw. wiązanie dźwigające). Cegły w wiązaniu mogą być zlokalizowane w kolumnie (w pionie) lub np. schodzić ukośnie w dół.

Wiązania główkowe

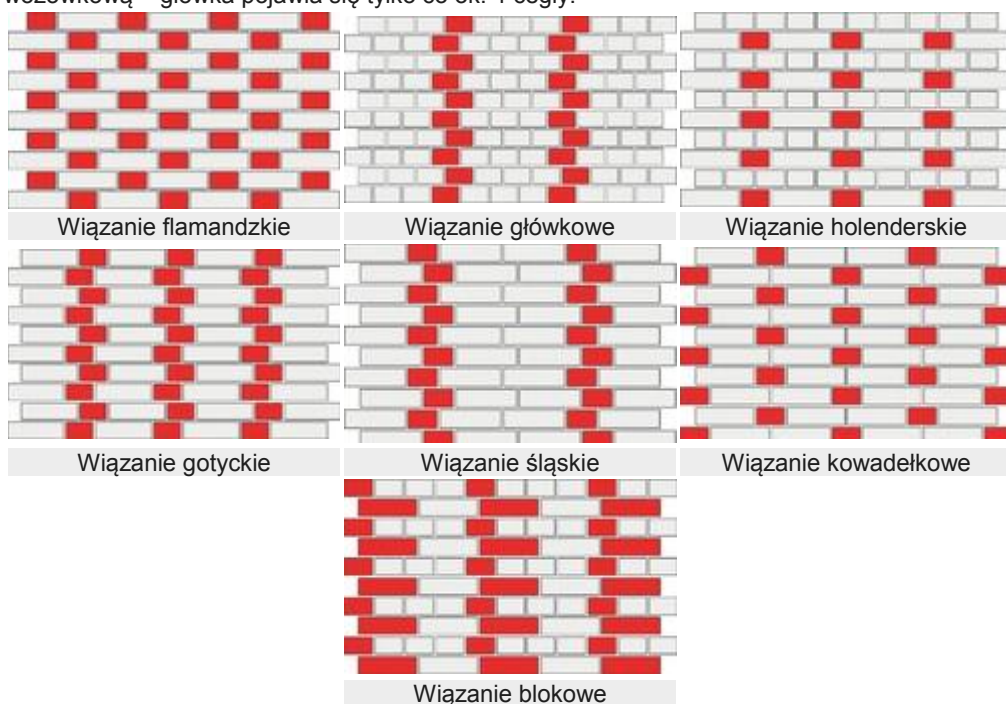
Wiązania główkowe mają wiele odmian, ponieważ **murowanie cegieł** tak, by na zewnątrz była widoczna jej główka, można zrealizować na wiele sposobów. Stosunkowo popularne są **wiązania dzikie**, czyli nieregularne rozmieszczenie główek w płaszczyźnie muru. Na 1 m² przypada zwykle ok. 5 główek.

Inaczej jest w przypadku **wiązań flamandzkich czy kowadełkowych**. Te wywiedzione z flamandzkiej architektury polegają na naprzemiennym układaniu cegieł stroną wozówkową i główkową, dzięki czemu powstaje swoista szachownica.

Wiązanie kowadełkowe jest prawie identyczne, ale zamiast jednej wozówki między główkami, układane są dwie. Pewne podobieństwo widać też w **wiązaniu holenderskim**, gdzie w jednym rzędzie wykorzystuje się naprzemiennie krótszą i dłuższą stronę cegły, natomiast w rzędzie poniżej – same główki.

Z kolei **wiązanie gotyckie**, zwane też polskim, opiera się na murowaniu główek w kolumnie, przy czym każda główka jest przesunięta o połowę długości względem cegieł w rzędzie nad i pod nią. Zaletą tego wiązania jest estetyczny rysunek powierzchni licowej, wadą – trudniejsza praca murarza. Jeśli między główkami zamiast jednej wozówki wmurowuje się dwie, z wiązania gotyckiego powstanie **wiązanie śląskie**.

To, jaką różnicę w wyglądzie muru może wywołać rodzaj zastosowanego wiązania, dobrze widać na przykładzie **wiązania główkowego i blokowego**. Pierwsze polega na wymurowaniu całej powierzchni wyłącznie główkami cegieł – elewacja sprawia wtedy wrażenie mozaiki drobnych kwadratów. Zupełnie inaczej prezentuje się płaszczyzna ściany w przypadku wiązania blokowego, które w dużej mierze polega na murowaniu stroną wozówkową – główka pojawia się tylko co ok. 4 cegły.

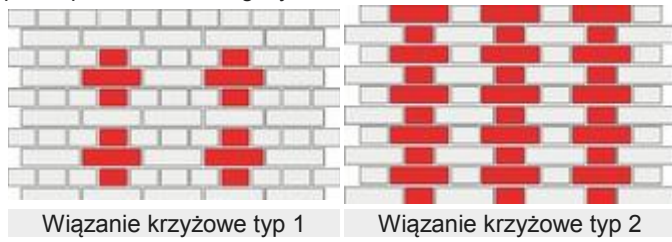

Wiązania krzyżowe i inne propozycje

Wiązania krzyżowe polegają na naprzemiennym ułożeniu główek i wozówek cegieł w taki sposób, że powstaje kształt podobny do krzyża, stąd ich nazwa. Może być to wzór powtórzony na całej wysokości muru, jeden pod drugim, albo np. pojedynczy "krzyż" rozmieszczony w odstępach. Nie ma tu w zasadzie żadnych ograniczeń. Jeszcze ciekawiej prezentują się rozwiązania niestandardowe, do których zalicza się m.in. **wymurowanie części cegieł na płasko**, w tradycyjny sposób, a pozostałych prostopadle do nich – tak, że część cegły wystaje na

zewnątrz powierzchni muru, tworząc swoiste "kolce".

Te oryginalne **wiązania** stosowane są czasem np. nad oknami. Inną możliwość układania klinkieru, tworząca wyjątkowy efekt końcowy, to ustawienie cegieł w pionie, czyli całkowite zerwanie z klasyczną zasadą murowania prostopadłościanów z gliny.

Wiązanie krzyżowe typ 1

Wiązanie krzyżowe typ 2